

The Effectiveness of Mentalization-Based Therapy on Emotional Dysregulation and Impulsivity in Veterans with Post-Traumatic Stress Disorder

Sajjad Basharpoor*, Sanaz Einy

Department of Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran

Article Info:

Received: 13 Jun 2019

Revised: 29 Sep 2019

Accepted: 5 Feb 2020

ABSTRACT

Introduction: Post-traumatic stress disorder (PTSD) is one of the prominent psychological consequences of war that is seen in some veterans. Mentalization-based therapy (MBT) is a psychoactive intervention that can target a range of psychological impairments. The purpose of the present study was to investigate the effectiveness of MBT on the reduction of emotional dysregulation and impulsivity of veterans with PTSD. **Materials and Methods:** In this semi-experimental study with pretest-posttest design, 40 veterans with PTSD who referred to Isar Ardabil psychiatric hospital in 2018 were selected through convenient sampling and randomly assigned to two groups of experimental and control subjects. The data were collected using a PTSD checklist-military (PCL-M) of Weathers, difficulties in emotion regulation Scale (DERS) of Gratz and Roemer and Barratt impulsivity Scale (BIS). Then, the sessions of MBT were performed for 20 sessions of 75 minutes for the experimental group. **Results:** After control of pretesting effects, a significant difference between the mean posttest scores of the two groups in emotional dysregulation and impulsivity variables has been observed.

Conclusion: MBT is a suitable strategy for improving the emotional dysregulation and reducing impulsivity of veterans with PTSD and can be used as an effective intervention method.

Key words:

1. Impulsive Behavior
2. Stress Disorders, Post-Traumatic
3. Veterans

*Corresponding Author: Sajjad Basharpoor

E-mail: basharpoor_sajjad@uma.ac.ir

اثربخشی درمان مبتنی بر ذهنی‌سازی بر میزان بدنظمی هیجانی و تکانشگری جانبازان مبتلا به اختلال استرس پس از سانحه

سجاد بشرپور^{*}، سانا ز عینی

گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

اطلاعات مقاله:

پذیرش: ۱۶ بهمن ۱۳۹۸

اصلاحیه: ۷ مهر ۱۳۹۸

دریافت: ۲۳ خرداد ۱۳۹۸

چکیده

مقدمه: اختلال استرس پس از سانحه یکی از پیامدهای برجسته روانی جنگ است که در برخی از جانبازان دیده می‌شود. درمان مبتنی بر ذهنی‌سازی، یک مداخله روانکاوانه است که می‌تواند مجموعه‌ای از تخریب‌های این اختلال را مورد هدف قرار دهد. هدف پژوهش حاضر، بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر ذهنی‌سازی بر کاهش بدنظمی هیجانی و تکانشگری جانبازان مبتلا به اختلال استرس پس از سانحه بود.

مواد و روش‌ها: در این پژوهش نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با، ۴۰ نفر از جانبازان مبتلا به اختلال استرس پس از سانحه که در سال ۱۳۹۷ به بیمارستان روانپزشکی ایثار اردبیل مراجعه کرده بودند، به عنوان نمونه در دسترس انتخاب شده و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. داده‌ها با استفاده از چکلیست اختلال استرس پس از سانحه-نسخه نظامی و درز، مقیاس مشکل در تنظیم هیجان کراتز و رومر و پرسشنامه تکانشگری بارت گردآوری شدند. سپس جلسات درمان مبتنی بر ذهنی‌سازی به مدت ۲۰ جلسه ۷۵ دقیقه‌ای برای گروه آزمایش اجرا شد.

یافته‌ها: بعد از کنترل اثرات پیش‌آزمون، بین میانگین نمرات پس‌آزمون دو گروه در هر یک از متغیرهای بدنظمی هیجانی و تکانشگری تفاوت معنی‌داری مشاهده شد.

نتیجه‌گیری: درمان مبتنی بر ذهنی‌سازی راهبردی مناسب برای بهبود بدنظمی هیجانی و کاهش تکانشگری جانبازان مبتلا به اختلال استرس پس از سانحه است و می‌توان از آن به عنوان یک شیوه مداخله مؤثر استفاده کرد.

کلید واژه‌ها:

۱. رفتار تکانشگری
۲. اختلال استرس پس از سانحه
۳. جانبازان

* نویسنده مسئول: سجاد بشرپور

آدرس الکترونیکی: basharpoor_sajjad@uma.ac.ir

شناختی

مقدمه

همچنین یافته‌های پژوهشی نشان داده‌اند که جانبازان مبتلا به PTSD در حالات هیجانی منفی، گرایش قوی به درگیر شدن در رفتارهای تکانشی^۱ دارند (۱۱). تکانشگری به طور کلی به فقدان توانایی در به تأخیر انداختن کامرواسازی تعریف شده است (۱۲) و به صورت یک بُعد شناختی مفهوم پردازی می‌شود که با عدم بازداری شناختی، روند کند و ناقص تصمیم‌گیری و بی ثباتی هیجانی در افراد همراه است (۱۳). تکانشگری با مواجه شدن با ترومَا و عالیم PTSD مرتبط است (۱۴). پژوهش‌های نشان داده‌اند که بین PTSD و مؤلفه‌های بدبتنظیمی هیجانی از جمله خنثی‌سازی هیجانی، مشکل در درگیر شدن در رفتارهای هدفمند و تکانشگری رابطه مثبت معنی‌داری وجود دارد (۱۵، ۱۶). حافظی و خاجونی در پژوهشی نشان دادند که آموزش کنترل خشم باعث کاهش رفتارهای تکانش‌وارانه و اضطراب در افراد مبتلا به PTSD می‌شود (۱۶). در پژوهش دیگری نیز مشخص شده است که تکانشگری بالا، یک عامل خطر برای داشتن خلق ناپایدار و عالیم PTSD است (۱۷).

با توجه به مطالب ارائه شده مشخص است که بدبتنظیمی هیجانی و تکانشگری در ایجاد و تداوم PTSD در جانبازان جنگ تحمیلی نقش مؤثری ایفا می‌کند؛ از این رو شناسایی و معرفی شیوه‌های درمانی مؤثر جهت کنترل این مشکلات مورد توجه پژوهشگران و روانشناسان می‌باشد. از جمله درمان‌هایی که می‌تواند در کاهش بدبتنظیمی هیجانی و تکانشگری جانبازان مبتلا به PTSD تأثیرگذار باشد و تاکنون مورد توجه پژوهشگران قرار نگرفته، درمان مبتنی بر ذهنی‌سازی (MBT)^۲ است. MBT نوع خاصی از روان‌درمانی روان‌بیوشی است که توسط بتمن و فوناگی^۳ (۱۸) ابداع شده است و مبتنی بر دو مفهوم اصلی است: نظریه دلبستگی بالبی و ذهنی‌سازی. ذهنی‌سازی به عنوان شکلی از فعالیت ذهنی تخیلی غالباً نیمه هوشیار تعریف می‌شود، به عبارتی درک و تفسیر رفتارهای خود و دیگران است که از حالات ذهنی عمدی (مانند نیازها، خواسته‌ها، احساسات و باورها) ناشی شده است. این فعالیت ذهنی شامل توانایی فرد در تشخیص واقعیت درونی از بیرونی و فرایندهای هیجانی و ذهنی درونی از وقایع بین‌فردی است (۱۹). لیبرمن^۴ چهار بعد: ذهنی‌سازی خودکار در مقابل کنترل شده، ذهنی‌سازی خود در مقابل دیگری، ذهنی‌سازی ویژگی‌های درونی در مقابل ویژگی‌های بیرونی و ذهنی‌سازی شناختی در مقابل عاطفی را برای ذهنی‌سازی شناسایی کرد (۲۰). توانایی ذهنی‌سازی نیازمند این است که افراد بتوانند نه تنها نوعی تعادل را در این ابعاد حفظ کنند، بلکه باید بتوانند ابعاد را به طور مناسبی با توجه به شرایط محیطی مورد استفاده قرار دهند. این درمان بر اساس چند اصل پایه‌ریزی شده است: (۱) آگاهی درمانگر از حالات اولیه

یکی از پیامدهای روانی برای بازماندگان جنگ، اختلال استرس پس از سانحه (PTSD)^۱ است. پژوهش‌ها نشان داده‌اند که ۵۱ درصد جانبازان دچار PTSD هستند که شدت علایم آن از خفیف تا بسیار شدید متغیر است (۱). PTSD از جمله اختلالات بسیار شایع، مزمن و ناتوان کننده روانپردازی است که بر اساس پنجمین راهنمای آماری و تشخیصی اختلالات وابسته به استرس است جزء مجموعه تشخیصی اختلالات وابسته به استرس است که می‌تواند پس از مواجهه با یک رویداد آسیب‌زا ایجاد شود و با چهار خوش‌آزمایش‌ها شامل: (۱) مزاحمت‌ها، (۲) اجتناب و بی‌احساسی، (۳) تغییرات منفی در شناخت و خلق و (۴) تغییرات برجسته در برانگیختگی و واکنش‌پذیری مشخص می‌شود (۲).

طی دهه‌های اخیر بیش از پیش بر نقش تنظیم هیجان در آسیب‌شناسی روانی تأکید می‌شود (۳، ۴) و بدبتنظیمی هیجانی^۳ که از طریق ایجاد اختلال در فرایند پردازش هیجانی، منجر به بروز و تداوم آسیب‌های روانی می‌شود، در رابطه با PTSD نیز صدق می‌کند (۵). بدبتنظیمی هیجانی غالباً با تلاش‌های ناموفق در راستای اجتناب از هیجان مشخص می‌شود (۵). تشدید و خنثی‌سازی^۴ هیجان به عنوان دو شکل از بدبتنظیمی هیجانی مطرح شده‌اند. در حالت شدید هیجان، هیجانات به صورت ناخواسته، مزاحم، درمانه‌کننده و مشکل‌ساز تجربه می‌شوند، نظریه آنچه که در افراد درگیر در PTSD در بردارنده تجارت تفرقی نظریه دگرسان بینی می‌تواند در برآورده تهدید، برآورده تقلیل یافته باشد. خنثی‌سازی هیجانی مانع پردازش هیجانی شده و بخشی از سبک مقابله‌ای اجتناب محسوب می‌شود (۶). مطالعات نشان داده‌اند که بدبتنظیمی هیجانی در بافت PTSD منجر به بیش برآورد تهدید، برآورده تقلیل یافته از منابع مقابله و پاسخ‌های هیجانی همراه با تنفس در مواجهه با استرس‌های محیطی می‌شود و در ۷۰ درصد افراد تجربه کننده ترومَا، پیش‌بینی کننده PTSD است (۷). از سوی دیگر، ناتوانی در تنظیم هیجان علاوه بر افزایش احتمال بروز آسیب در شرایط مواجهه با حوادث تروماتیک، ممکن است منجر به ناتوانی در مدیریت استرس حاد و یا بروز افکار خودکشی گرایانه شود (۸). مطالعات دیگری نیز نشان داده‌اند بین راهبردهای منفی تنظیم شناختی هیجان و نشانه‌های PTSD در جانبازان رابطه مثبت معنی‌داری وجود دارد (۹). مظلوم و یعقوبی در پژوهشی نشان دادند که تغییر باورهای فراشناختی و اصلاح راهبردهای ناسازگارانه تنظیم هیجان می‌تواند کاهش نشانگان استرس پس از سانحه را به دنبال داشته باشد (۱۰).

¹ Post- traumatic stress disorder

² Diagnostic and statistical manual of mental disorders

³ Emotion dysregulation

⁴ Neutralization

⁵ Impulsivity

⁶ Mentalization based therapy

⁷ Batman and Fonagy

⁸ Lieberman

(۱۸). اغلب بازماندگان تروما از فکر کردن در مورد تجارب خود امتناع می‌کنند چرا که فکر کردن در مورد آن به معنای تجدید آن است. MBT موقعیتی را ایجاد می‌کند که در آن درمانگر با دلسوزی و پذیرش ذهنی به پریشانی‌های ذهنی بیمار پاسخ می‌دهد و بیمار را قادر می‌سازد تا به طور کامل حالات ذهنی را که دائمًا به آن پناه می‌برد، تجربه کند، توضیح دهد، درک کند و در مورد آن‌ها فکر کند (۲۳). ذهنی‌سازی خاطرات تروماتیک به بیمار مبتلا به PTSD کمک می‌کند که آن‌ها را تأملی‌تر و صریح و نه به صورت خودکار و ضمنی بیان کند و توانایی ذهنی‌سازی بهبودیافته نیز با بهبود وضعیت بیمار مرتبط است (۲۴). آلن^{۱۴} و همکاران نشان دادند افرادی که از PTSD رنج می‌برند، فروپاشی در ذهنی‌سازی را تجربه می‌کنند (۲۵). این فروپاشی باعث ظهور مجدد حالاتی از افکار می‌شود که به لحظه رشدی خیلی ابتدایی هستند. این حالات ابتدایی تفکر در عالیم PTSD منعکس می‌شود. پالگی^{۱۵} و همکاران در پژوهشی به این نتیجه رسیدند که درمان مبتنی بر ذهنی‌سازی باعث کاهش نشانه‌های PTSD و عالیم افسردگی در جنبازی شد که بیش از ۱۰ سال بود که از PTSD رنج می‌برد (۲۶).

در مجموع ویژگی‌های روانشنختی جنبازان مبتلا به PTSD و شیوع بالا در این بیماران دلایل مستدلی هستند که بایستی درمان‌های مؤثر برای بهبود PTSD رشد یابند و به طور گسترده‌ای در دسترس باشند (۱). از سوی دیگر نتایج پژوهش‌ها نشان داده‌اند که بین شدت نشانه‌های PTSD با بدتنظیمی هیجانی و تکانشگری رابطه مثبت معنی‌داری وجود دارد، همچنین پژوهش‌ها مختص بودن توانایی ذهنی‌سازی را در جنبازان مبتلا به PTSD تأیید کرده‌اند. از این رو با توجه به عدم به کارگیری درمان MBT در جنبازان PTSD، پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی MBT بر کاهش بدتنظیمی هیجانی و تکانشگری جنبازان مبتلا به PTSD انجام شد.

مواد و روش‌ها

این پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل، در بین تمام جنبازان مبتلا به PTSD که در سال ۱۳۹۷ به بیمارستان روانپزشکی ایشاره اردبیل مراجعه کرده بودند، انجام شد (N=۲۰). نمونه اردبیل ۱۵ نفر می‌باشد، منتها برای اینکه حداقل حجم نمونه ۱۵ نفر می‌باشد، نتایج نمونه انتخاب شده نماینده واقعی جامعه باشد و نتایج پژوهش در جهت تعیین‌دهی تا حدی قابل قبول باشد، نمونه‌ای به حجم ۴۰ نفر (جانباز مرد مبتلا به PTSD) با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و به

تفکر (حالات غیر ذهنی‌ساز)^۹ که شامل حالت همارزی روانی^{۱۰}، حالت غایت شناختی^{۱۱} و حالت وانمودی^{۱۲} است؛ در حالت همارزی روانی، افکار و احساسات "بیش از حد واقعی"^{۱۳} می‌شوند تا جایی که برای بیمار مورد توجه قرار دادن دیدگاه‌های جایگزین احتمالی بسیار دشوار است. در حالت غایت شناختی، حالات ذهن تنها در صورتی که پیامدهای آن‌ها به طور عینی قابل مشاهده باشد شناخته شده و باور می‌شود. در حالت وانمودی، افکار و احساسات از واقعیت جدا می‌شوند. به یک حد افزایشی می‌رسند که ممکن است به احساساتی از مسخ واقعیت و گسستگی منجر شود (۱۸). درمانگر بایستی سطوح انگیختگی را با دقیق کنترل کند، تا مطمئن شود که اضطراب نه خیلی کم و نه خیلی زیاد است چون که هر دو با ذهنی‌سازی تداخل دارند. (۳) درمانگر مطمئن باشد که ذهنی‌سازی شخصی او حفظ می‌شود. اگر ذهنی‌سازی درمانگر به خطر بیفتند، ارائه درمان مؤثر امکان‌پذیر نخواهد بود (۱۸). کانون اصلی MBT، کمک به درمان جو است تا تجربه‌های ذهنی خود را به سطح هشیاری بیاورد و احساس منسجم و کاملی از عاملیت روانی را تسهیل کند. هدف درمان نیز رشد و تقویت ظرفیت ذهنی‌سازی از طریق روابط درمانی و افزایش ظرفیت درمان جو برای بازشناختی افکار و احساساتی است که تجربه می‌کند (۲۱).

مفهوم ذهنی‌سازی برای گسترش دیدگاه در مورد درمان تروما استفاده می‌شود. در بیماران PTSD، فعالیت بیش از حد سیستم دلبلوگی ناشی از تروما و عدم توانایی ذهنی‌سازی، حالات اولیه تفکر را القاء می‌کند (۲۲). در فلش‌بک‌های پس از تروما، ارتباط خاطرات با پیوستگی ذهنیت از بین می‌رود و خاطرات با اجبار کامل تجربه واقعیت فیزیکی، تجربه می‌شوند (همارزی روانی). در گسلش گسستگی، شکست در ذهنی‌سازی کردن عاطفه باعث ایجاد احساس غیر واقعی می‌شود (حالت وانمودی). نوسان بین همارزی روانی و حالت وانمودی تجربه دنیای درونی، شاخص آسیب ناشی از تروما است. افرادی که دچار آسیب ناشی از تروما می‌شوند نیز ممکن است سعی کنند که خودشان را در برابر فلش‌بک‌های ناشی از سوء مصرف مواد، آسیب به خود یا زیاده‌روی و پاکسازی محافظت کنند. چنین اقداماتی مشخصه حالت غایت شناختی است (۲۲). اولویت بالینی MBT در مورد تروما کاهش انگیختگی است تا بیمار بتواند دوباره در مورد دیدگاه‌های دیگران فکر کند، یعنی ذهنی‌سازی کند؛ به عبارتی این مدل درمانی بر پردازش خاطرات تروماتیک تأکید دارد؛ این درمان به بیمار کمک می‌کند که تروما و تعارض‌های ارتباطی را ذهنی‌سازی کند و دلبلوگی این‌تری را رشد دهد

^۹ Nonmentalizing modes

^{۱۰} Psychic equivalence mode

^{۱۱} Teleological mode

^{۱۲} Pretend mode

^{۱۳} Too real

^{۱۴} Allen

^{۱۵} Palgi

تحقیق

روم رضیب آلفای کرونباخ این مقیاس را 0.93 و ضریب پایایی بازآزمایی آن را در فاصله دو هفته‌ای 0.85 گزارش کردند (۲۹). پایایی نسخه فارسی این مقیاس توسط عسگری و همکاران از طریق همسانی درونی و تصنیف به ترتیب 0.86 و 0.80 گزارش شده است (۳۰). اعتبار ملک همزمان پرسشنامه با مقیاس افسردگی بک و پرسشنامه چندوجهی در تأیید شده است (۳۰). در این پژوهش پایایی پرسشنامه بدنظریمی هیجانی به روش آلفای کرونباخ 0.76 به دست آمد.

۳- پرسشنامه تکانشگری بارت

نسخه یازدهم پرسشنامه تکانشگری بارت (BIS)^{۲۰} توسط بارت و همکاران ساخته شده است (۳۰). این پرسشنامه ۳۰ ماده دارد و فرد باید به هر یک از آن‌ها در یک مقیاس چهار درجه‌ای "بهندرت"، "گاهی اوقات"، "غلب" و "بیشتر اوقات" پاسخ دهد. این مقیاس سه عامل تکانشگری شناختی اتوجه‌ی (۸ ماده)، تکانشگری حرکتی (۱۱ ماده) و بی‌برنامگی (۱۱ ماده) را ارزیابی می‌کند. ۱۱ ماده از ۳۰ ماده این مقیاس نمره گذاری معکوس دارد. کمترین و بیشترین نمره در مقیاس مذکور به ترتیب ۳۰ و ۱۲۰ است. نمره گروه کنترل غیر پژوهشی معمولاً بین ۵۰ تا ۶۰ است. پاتون^{۲۱} و همکاران میزان روایی و اعتبار آن را به ترتیب 0.87 و 0.79 گزارش کردند (۳۱). روایی همگرایی این پرسشنامه با محاسبه ضریب همبستگی زیر مقیاس‌های آن مورد تأیید قرار گرفته شده است؛ اعتبار کل آن نیز از طریق آلفای کرونباخ و بازآزمایی به ترتیب 0.81 و 0.77 گزارش شده است (۳۲). در پژوهش حاضر، ضریب آلفای کرونباخ برای مقیاس تکانشگری 0.81 به دست آمد.

۴- درمان مبتنی بر ذهنی‌سازی

مدخله‌ای است که بتمن و فوناگی در سال ۲۰۱۶ برای درمان اختلالات شخصیت و اختلالات اضطرابی تدوین کردند. این پروتکل درمانی در پژوهش‌های متعددی در مورد اختلال استرس پس از سانحه مورد استفاده قرار گرفته است (۲۴-۲۶) و اثربخشی آن تأیید شده است.

روش اجرای پژوهش به این ترتیب بود که بعد از هماهنگی و کسب کد اخلاق پژوهش IR.ARUMS.(REC.1397.121) از معاونت آموزشی و پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، هماهنگی‌های لازم با ریاست بیمارستان روانپزشکی ایثار صورت گفت. بعد از جلب رضایت نمونه‌های پژوهش و تخصیص آن‌ها در دو گروه آزمایش و کنترل، قبل از ارائه پرسشنامه‌ها و جمع‌آوری اطلاعات، به صورت انفرادی نمونه مورد نظر با دریافت توضیحات لازم در خصوص اهداف و کم و کیف پژوهش، در جریان پژوهش قرار گرفتند و ارتباط لازم با آن‌ها

صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. ملاک‌های ورود عبارتند از: ۱) حداقل تحصیلات سیکل؛ ۲) دامنه سنی 40 تا 70 سال؛ ۳) عدم حضور در جلسات روان‌درمانی دیگر؛ ۴) کسب نمرة بالاتر از نقطه برش در چکلیست اختلال استرس پس از سانحه نظامی (PCL-M^{۱۶})؛ ۵) عدم وجود عالیم سایکوتیک از جمله توهمندی و هذیان؛ ۶) عدم وجود تشخیص‌های دیگر همراه با اختلال استرس پس از سانحه؛ ۷) عدم ابتلاء به اختلالات مرتبط با سوء مصرف مواد. ملاک‌های خروج عبارتند از: عدم تمایل به ادامه پژوهش و غیبت بیش از سه جلسه در جلسات درمانی، عدم وجود عالیم سایکوتیک و نیز عدم وجود تشخیص‌های دیگر توسط روان‌پژوهش صورت گرفت.

ابزارهای پژوهش

۱- چکلیست اختلال استرس پس از سانحه - نسخه نظامی

این ابزار مرکب از ۱۷ ماده ۵ گزینه‌ای است که بر اساس ملاک‌های راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی ویراست چهارم (DSM-IV) به عنوان یک ابزار کمک تشخیصی توسط درز^{۱۷} و همکاران برای مرکز ملی اختلال پس از سانحه ایالات متحده آمریکا تهیه شده است (۲۶). ۵ ماده آن مربوط به تجربه مجدد عالیم آسیب‌زا، ۷ ماده مربوط به عالیم کرختی هیجانی و اجتناب و ۵ ماده دیگر آن مربوط به نشانه‌های برانگیختگی شدید است. نقطه برش برای اختلال پس از سانحه 50 در نظر گرفته شده است، در ایران توسط گودرزی هنجاریابی شده است (۲۷). در بررسی گودرزی همسانی درونی پرسشنامه 0.93 و در پژوهش ودرز و همکاران، ضریب همسانی 0.97 برای جانبازان جنگ ویتنام گزارش شده است.

۲- مقیاس مشکل در تنظیم هیجان

مقیاس مشکل در تنظیم هیجان (DERS^{۱۸}) توسط گراتز و رومر^{۱۹} با هدف بررسی مشکلات تنظیم هیجانی تدوین شده و دارای ۳۶ گویه است (۲۸). این ابزار که مقیاسی خودگزارشی است، شش زیر مقیاس: عدم پذیرش پاسخ‌های هیجانی (۶ ماده)، دسترسی محدود به راهبردهای تنظیم هیجان به هنگام فشار (۸ ماده)، دشواری در انجام رفتارهای هدفمند به هنگام فشار (۵ ماده)، فقدان آگاهی هیجانی (۶ ماده)، عدم پوشحی هیجانی (۵ ماده) و دشواری کنترل تکانه تحت فشار (۶ ماده) را در بر می‌گیرد. این ابزار در مقیاسی پنج درجه‌ای از "تقرباً هرگز" تا "تقرباً همیشه" نمره گذاری می‌شود. بر این اساس کمترین نمره فرد در مقیاس، ۳۶ و بیشترین نمره 180 خواهد بود، نمرة بالا نشان‌دهنده مشکلات تنظیم هیجانی است. گراتز و

¹⁶ The post-traumatic stress disorder checklist-military

¹⁷ Weathers

¹⁸ Difficulties in emotion regulation scale

¹⁹ Gratz and Roemer

²⁰ Barratt impulsivity scale

²¹ Patton

جدول ۱- محتوای جلسات پروتکل درمانی (MBT) بتمن و فوناگی (۱۸).

جلسات	محتوى جلسات
اول (ذهني‌سازی و موضع ذهني‌سازی چیست?)	بيان اهداف جلسات گروهی تأکید بر حضور فعالانه اعضا در گروه معرفی اعضای گروه و اینکه چرا به درمان ارجاع شده‌اند؟ توضیح جنبه‌های خاص، اعاد و مزایای ذهني‌سازی و تمایز آن با سوتعبرها از سوی درمانگر ارائه تکلیف خانگی
دوم (مشکل داشتن با ذهني‌سازی یعنی چه؟)	بيان اهداف جلسه (شاخص‌های ذهني‌سازی ضعیف و خوب مشکلات در ذهن خوانی خود و دیگران/ مشکلات تنظیم هیجان و نکاشگری/ احساسیت بین فردی) شفافسازی تفسیرهای شرکت‌کنندگان ارائه تکالیف خانگی
سوم (چرا ما هیجاناتی داریم و هیجانات اصلی کدامند?)	بيان اهداف جلسه (هیجانات اصلی و اجتماعی/ هیجانات اولیه و ثانیه) توصیف انواع هیجانات و تفاوت‌های فردی در کنترل هیجانات ارائه تکالیف خانگی
چهارم (ذهني‌سازی هیجانات)	بيان اهداف جلسه (چگونگی برخورد با هیجانات و احساسات) تفسیر علامتهای هیجانی در خود و دیگران خود تنظیمی احساسات و اینکه چگونه دیگران می‌توانند به تنظیم احساسات ما کمک کنند احساسات غیر ذهني‌سازی که بسیار ناراحت‌کننده هستند و چگونه آن‌ها مدربیت کیم ارائه روش‌های آمیدگی ارائه تکالیف خانگی
پنجم (اهمیت روابط دلبستگی)	بيان اهداف جلسه (اهمیت روابط دلبستگی) بحث در مورد دلبستگی و راهبردهای دلبستگی در بزرگسالی ارائه تکالیف خانگی
ششم (دلبستگی و ذهني‌سازی)	بيان اهداف جلسه (دلبستگی و ذهني‌سازی) اعراض‌های دلبستگی ارائه تکالیف خانگی
هفتم (اختلال استرس پس از سانجه چیست?)	بيان اهداف جلسه (اختلال مرتبط با آسیب چیست؟ اختلال استرس پس از سانجه چیست؟) ارائه رویکرد آموزشی ارائه جزو در مورد معیارهای اختلال استرس پس از سانجه ارائه تکالیف خانگی
هشتم (درمان مبتنی بر ذهني‌سازی)	بيان اهداف جلسه (درمان مبتنی بر ذهني‌سازی) / بیان مشخصات و اهداف اختصاصی MBT آموزش و تمرین ذهني‌سازی در گروه ارائه تکالیف خانگی
نهم (درمان مبتنی بر ذهني‌سازی)	بيان اهداف جلسه (جنبه دلبستگی درمان مبتنی بر ذهني‌سازی) اهمیت ایجاد ارتباط با دیگران / ایجاد روابط دلبستگی با درمانگر و اعضای دیگر گروه ارائه تکالیف خانگی
دهم (اضطراب، دلبستگی و ذهني‌سازی)	بيان اهداف جلسه ارائه آموزش در مورد اضطراب و ترس بیان انواع اختلالات اضطرابی و راهکارهای درمانی آن‌ها و اینکه یاری شخص دیگر مؤلفه کلیدی در درمان است ارائه تکالیف خانگی
یازدهم (افسردگی، دلبستگی و ذهني‌سازی)	بيان اهداف جلسه ارائه رویکرد آموزشی در مورد افسردگی ارائه آموزش در مورد دوره و درمان افسردگی بحث در مورد تفکر افسرده‌ساز ارائه تکالیف خانگی
دوازدهم	خلاصه و نتجه‌گیری
سیزده (حمایت و تأیید همدلنه)	مروری بر بحث گروهی قبلی (MBT-I) / بیان اهداف جلسات گروهی پرسش از اعضای گروه در مورد مشکلاتی که می‌خواهند در گروه مطرح شود تأیید همدلنه
چهاردهم و پانزدهم (شفافسازی)	شفافسازی مباحث مطرح شده اعضای گروه از سوی درمانگر ترکیب مشکلات اکاؤش مشکلات و در صورت لزوم به چالش کشیدن
شانزدهم (شناسایی عاطفی و تمرکز عاطفی)	شناسایی عاطفی و تمرکز عاطفی بر روی مباحث مطرح شده از سوی اعضای گروه
هفدهم	آموزش در جهت ذهني‌سازی مطالب برای تسهیل اعتماد معرفتی
هجدهم و نوزدهم (ذهني‌سازی ارتباط)	ذهني‌سازی ارتباط با توجه به ردیاب‌های انتقال
پیشتم	آماده‌سازی برای پایان دادن به درمان انصرکز بر احساسات فقدان در زمینه پایان درمان / پایان دادن به درمان

درمان فعال و مشخصی روی آن‌ها اجرا نشد. با فاصله دو هفته پس از اتمام مداخلات، اقدام به جمع‌آوری داده‌های پس‌آزمون شد. در ضمن اطمینان‌دهی در مورد محرمانه ماندن اطلاعات و آماده ساختن افراد نمونه تحقیق از لحاظ روانی برای شرکت در پژوهش از ملاحظات اخلاقی این پژوهش بود.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

داده‌ها توسط آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیری در

برقرار شد. پس از کسب رضایت‌نامه کتبی از جانبازان برای شرکت در مداخله، پرسشنامه‌ها به آزمودنی‌ها ارائه شد تا به تکمیل آن‌ها اقدام کنند. این کار به صورت انفرادی انجام گرفت و در صورت بروز هر گونه ابهام در حین تکمیل پرسشنامه‌ها، راهنمایی‌های لازم در چارچوب نحوه اجرای پرسشنامه‌های مربوطه، به آزمودنی ارائه شد. گروه آزمایشی درمان مبتنی بر ذهني‌سازی را ۲۰ جلسه ۷۵ دقیقه‌ای دریافت کردند. گروه کنترل نیز ملاقات‌هایی با آزمون‌گر داشتند، ولی

تحقیق

بدتنظیمی هیجانی و تکانشگری، شرط برابری واریانس‌های بین‌گروهی رعایت شده است ($P > 0.05$). بهمنظور آزمودن فرض کلی همگنی واریانس-کوواریانس، از آزمون باکس استفاده شد که عدم معنی داری آن این پیش‌فرض را هم مورد تأیید قرار داد ($P > 0.05$). بنابراین برای بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر ذهنی‌سازی (متغیر مستقل) بر بدتنظیمی هیجانی و تکانشگری جانبازان مبتلا به PTSD (متغیرهای وابسته) از آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیری استفاده شد که نتایج آن در جداول ۳ و ۴ ارائه شده است.

همانطور که در جدول ۳ ملاحظه می‌شود، سطح معنی داری همه آزمون‌ها قابلیت استفاده از تحلیل کوواریانس چندمتغیره را مجاز می‌شمارد. این نتایج نشان می‌دهد که در میان گروه‌های آزمایش و کنترل از نظر متغیرهای وابسته (بدتنظیمی هیجانی و تکانشگری) تفاوت وجود دارد. مجذور اثنا نیز نشان می‌دهد که تفاوت بین دو گروه با توجه به متغیرهای وابسته (بدتنظیمی هیجانی و تکانشگری) در مجموع معنی دار است.

همانطور که در جدول ۴ نشان می‌دهد، پس از تعدیل نمرات پیش‌آزمون، درمان MBT بر بدتنظیمی هیجانی و تکانشگری تأثیر معنی داری دارد ($P < 0.05$). به عبارت دیگر، این یافته‌ها بیانگر کاهش بدتنظیمی هیجانی و تکانشگری در گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل است.

نرم‌افزار آماری SPSS ویرایش ۲۳ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در این پژوهش، سطح معنی داری مورد پذیرش $P < 0.05$ بود.

یافته‌ها

میانگین سنی در گروه آزمایش 23.5 ± 5.2 سال و در گروه کنترل 14.8 ± 5.1 سال بود. در گروه آزمایش ۳ نفر مجرد و ۱۷ نفر متاهل و در گروه کنترل ۴ نفر مجرد و ۱۶ نفر متأهل بودند. در گروه آزمایش ۱۲ نفر تحصیلات زیر دیپلم و ۸ نفر تحصیلات زیر دیپلم و بالاتر تحصیلات دیپلم و بالاتر داشتند.

نتایج جدول ۲ میانگین و انحراف معیار آزمودنی‌های دو گروه آزمایش و کنترل را در بدتنظیمی هیجانی و تکانشگری نشان می‌دهد.

قبل از استفاده از تحلیل کوواریانس چندمتغیره، پیش‌فرض‌های آن مورد بررسی قرار گرفت. جهت بررسی نرمال بودن توزیع داده‌ها از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف استفاده گردید. نتایج این آزمون نشان می‌دهد که توزیع نمرات متغیرهای وابسته در پیش‌آزمون -پس‌آزمون و پیگیری نرمال می‌باشد و داده‌ها از توزیع نرمال برخوردار هستند ($P > 0.05$). همچنین عدم معنی داری آزمون لوین برای متغیر

جدول ۲- میانگین و انحراف معیار پیش‌آزمون، پس‌آزمون بدتنظیمی هیجانی و تکانشگری در گروه‌های آزمایش و کنترل

متغیر	گروه	تعداد	انحراف معیار ^۱ میانگین	پیش‌آزمون	پس‌آزمون	انحراف معیار ^۱ میانگین	انحراف معیار ^۱ میانگین	متغیر	پس‌آزمون	انحراف معیار ^۱ میانگین
بدتنظیمی هیجانی	آزمایش	۲۰	۱۰.۱۱±۵.۰۱	۱۲.۵±۵.۰	۱۲.۵±۵.۰	۰.۲۱±۰.۵۵/۸.۷	۰.۲۱±۰.۵۵/۸.۷	تکانشگری	آزمایش	۰.۳۲±۰.۰۰/۸.۱۲
	کنترل	۲۰	۱۰.۱۱±۵.۰۰	۱۲.۹±۵.۰	۱۲.۹±۵.۰	۰.۲۷±۰.۰۰/۱۲.۵	۰.۲۷±۰.۰۰/۱۲.۵		کنترل	۰.۳۷±۰.۰۰/۱۵.۵۰±۰.۱۲
تکانشگری	آزمایش	۲۰	۱۰.۱۱±۵.۰۰	۱۲.۶±۵.۰۰	۱۲.۶±۵.۰۰	۰.۲۲±۰.۰۰/۷.۶	۰.۲۲±۰.۰۰/۷.۶	تکانشگری	آزمایش	۰.۳۷±۰.۰۰/۷.۴
	کنترل	۲۰	۱۰.۱۱±۵.۰۰	۱۲.۶±۵.۰۰	۱۲.۶±۵.۰۰	۰.۲۲±۰.۰۰/۷.۶	۰.۲۲±۰.۰۰/۷.۶		کنترل	۰.۳۷±۰.۰۰/۷.۴

جدول ۳- اطلاعات مربوط به شاخص‌های اعتباری آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیری (MANCOVA) در مرحله پس‌آزمون بدتنظیمی هیجانی و تکانشگری.

موقعیت گروهی	آزمون	مقدار	F	فرضیه DF	خطا DF	P	Eta
پس‌آزمون	اثر پیلایی	۰/۱۶۳	۳/۲۲	۲	۳/۲۲	۰/۰۳۲	۰/۱۶۳
	لامبدای ویلکز	۰/۸۳۷	۳/۲۲	۲	۳/۲۲	۰/۰۳۲	۰/۱۶۳
	اثر هتلینگ	۰/۱۹۵	۳/۲۲	۲	۳/۲۲	۰/۰۳۲	۰/۱۶۳
	بزرگ‌ترین ریشه خطأ	۰/۱۹۵	۳/۲۲	۲	۳/۲۲	۰/۰۳۲	۰/۱۶۳

جدول ۴- نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیری مربوط به میانگین نمرات بدتنظیمی هیجانی و تکانشگری در دو گروه آزمایش (MBT) و کنترل در مرحله پس‌آزمون.

منبع	متغیر وابسته	DF	MS	F	P	Eta
گروه	بدتنظیمی هیجانی	۱	۳۴۱/۲۲۱	۵/۲۸	۰/۰۲۸	۰/۱۳۵
	تکانشگری	۱	۷۴۰/۱۱۰	۴/۷۸	۰/۰۳۶	۰/۱۲۳

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر ذهنی‌سازی بر بدنظمی هیجانی و تکانشگری جانبازان مبتلا به PTSD بود. بر اساس نتایج به دست آمده MBT بر بدنظمی هیجانی و تکانشگری جانبازان مبتلا به PTSD تأثیر معنی‌داری داشت.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که درمان مبتنی بر ذهنی‌سازی در کاهش بدنظمی هیجانی جانبازان مبتلا به PTSD مؤثر بوده است. پژوهشی که به طور مستقیم با این نتایج همخوان باشد یافته نشده، اما مطالعاتی هستند که می‌توان چنین نتایجی را از آن‌ها استنتاج کرد (۲۳-۲۵). مطالعهٔ پژوهشی نشان داده است که بهبودی PTSD در جانبازان می‌تواند با بهبود توانایی ذهنی‌سازی مرتبط باشد (۲۳). ذهنی‌سازی خاطرات ترماتیک به بیمار مبتلا به PTSD کمک می‌کند که آن‌ها را تأملی‌تر و صریح و نه به صورت خودکار و ضمنی بیان کند و توانایی ذهنی‌سازی بهبود یافته نیز با بهبود وضعیت بیمار مرتبط است (۲۴).

آلن و همکاران نشان دادند افرادی که از PTSD رنج می‌برند، فروپاشی در ذهنی‌سازی را تجربه می‌کنند (۲۴). این فروپاشی باعث ظهور مجدد حالاتی از افکار می‌شود که به لحاظ رشدی خیلی ابتدایی هستند. این حالات ابتدایی تفکر در علایم PTSD منعکس می‌شود. پالگی و همکاران نشان دادند که جانبازان PTSD از فروپاشی ذهنی‌سازی رنج می‌برند (۲۶)؛ درمان ذهنی‌ساز مدار باعث کاهش نشانه‌های PTSD و علایم افسردگی در جانبازی شد که بیش از ۱۰ سال بود که از PTSD رنج می‌برد. در تبیین این یافته می‌توان اشاره کرد که این نتیجهٔ هیجانی حد باعث عدم تعادل معنی‌دار در ذهنی‌سازی می‌شود. از لحاظ ابعاد ذهنی‌سازی، بدنظمی هیجانی موقتاً در قطب عاطفی بودن، همراه با تفکری که با ذهنی‌سازی خودکار و غیر انعکاسی مشخص می‌شود را در بر می‌گیرد. حالت غیر ذهنی‌سازی هم که ارتباط نزدیکی با بدنظمی هیجانی دارد، هم‌ارزی روانی است که در این حالت هیجانات بیش از حد واقعی احساس می‌شوند. این باعث می‌شود که تجربهٔ رویدادهای درونی (افکار و احساسات) عینی تر به نظر برسند، وقتی که از لحاظ اهمیت و ارزش مانند یک حادثهٔ فیزیکی باشند؛ این همان چیزی باشد که تأثیر انگیختگی هیجانی را بیش از حد می‌کند (۱۸).

به عبارت دیگر در MBT ذهنی‌سازی خاطرات ترماتیک به جانباز مبتلا به PTSD کمک می‌کند که آن‌ها را تأملی‌تر و صریح و نه به صورت خودکار و ضمنی بیان کند و توانایی ذهنی‌سازی بهبود یافته نیز با بهبود وضعیت بیمار مرتبط است (۲۰). جلسات MBT مقدماتی با ثبت

هیجانات در رابطه با خود و دیگران، تفسیر علامت‌های هیجانی درونی در خود و دیگران، خودبتنظمی احساسات و همچنین ارائه روش‌های آرمیدگی می‌تواند به تنظیم هیجان در جانبازان مبتلا به PTSD منجر شود؛ جلسات MBT گروهی هم با تأیید همدلانه و ایجاد یک سکوی عاطفی مشترک بین بیمار و درمانگر تجربه بیمار را در این مورد که او تنها نیست افزایش می‌دهد و نشان می‌دهد که ذهن دیگری می‌تواند برای مشخص کردن حالات ذهنی و افزایش پویایی هیجانات مفید باشد. به عبارت دیگر، تمرکز بیشتر به عاطفه و تعامل به فردی در طول یک جلسه و در طول زمان زمینه‌ای فراهم می‌کند که در آن به کاوش حالت‌های پیچیده‌تر ذهنی در زمینه‌ای از دلیستگی که به طور معمول باعث از دست رفتن ذهنی‌سازی می‌شده، پرداخته شود که این خود می‌تواند باعث کاهش بدنظمی هیجانی در جانبازان مبتلا به PTSD شود.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که درمان مبتنی بر ذهنی‌سازی بر کاهش تکانشگری جانبازان مبتلا به PTSD مؤثر بوده است. پژوهشی که به طور مستقیم با این نتایج همخوان باشد یافته نشده، اما مطالعاتی هستند که می‌توان چنین نتایجی را از آن‌ها استنتاج کرد (۲۶-۲۳). در تبیین این یافته می‌توان چنین اشاره کرد که از لحاظ عدم تعادل در ابعاد ذهنی‌سازی، تکانشگری بر قطب خودکار بُعد خودکار-کنترل شده تأکید دارد. اگر تأمل کافی در مورد تأثیر اعمال خود بر روی دیگران یا خودمان وجود نداشته باشد، رفتار تکانشی حاصل خواهد شد. آن تأملی هم که وجود دارد به احتمال زیاد جدا از واقعیت خواهد بود؛ به عبارت دیگر، آن احتمالاً پیش ذهنی‌سازی یا ذهنی‌سازی بیش از حد باشد. همچنین تکانشگری می‌تواند نتیجهٔ حالت غایت شناختی باشد. حالت غایت شناختی پیش ذهنی‌سازی بیشتر بر پیامدهای فیزیکی و قبل مشاهده تأکید می‌کند؛ یک حالتی از عدم ذهنی‌سازی است که به شدت در قطب بیرونی بعد درونی-بیرونی ذهنی‌سازی قرار دارد و فقدان لحظه‌ای ذهنی‌سازی کنترل شده را نشان می‌دهد (۱۸).

MBT از طریق روش‌های همدلانه، شفاف‌سازی عاطفه‌کنونی و تمرکز عاطفی باعث کاهش حالات غیر ذهنی‌ساز و ایجاد تعادل بین ابعاد ذهنی‌سازی می‌شود. در MBT موقعیت درمانی توضیح اجتماعی واضحی از اعتماد را فراهم می‌کند، درمانگر را به عنوان یک منبع قابل اعتماد دانشمند معرفی می‌کند که ظرفیت باطل کردن باورهای پیشین سخت‌گیرانه درباره خود و دیگران و کاهش دادن تجارب بیمار از تکانشگری را دارد. در نتیجه، درک بهتر موقعیت اجتماعی از طریق ذهنی‌سازی بهبود یافته موجب درک بهتر افراد مهمن در زندگی فرد می‌شود که به نوبه خود پتانسیلی را برای فرد به وجود می‌آورد تا به پاسخ‌های

در صد جانبازی فراهم نشد؛ لذا پیشنهاد می‌شود که در پژوهش‌های آتی تأثیر میزان تحصیلات و درصد جانبازی کنترل و یا مورد بررسی قرار بگیرد. همچنین، پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی میزان و نوع مشکلات بین‌فردى و خانوادگى جانبازان کنترل شود تا رابطه این تعاملات و شرایط بین‌فردى با بهبود یا بروز PTSD با تنظیمی هیجانی و تکانشگری جانبازان مبتلا به مورد بررسی قرار گیرد.

در مجموع می‌توان گفت که درمان مبتنی بر ذهنی‌سازی به عنوان یک رویکرد درمانی جدید با پیشینهٔ پژوهشی قوی، راهبردی مناسب در بهبود PTSD با تنظیمی هیجانی و تکانشگری جانبازان مبتلا به است و می‌توان از آن به عنوان یک شیوهٔ مداخله‌ای مؤثر در درمان PTSD استفاده کرد.

تشکر و قدردانی

این مقاله برگرفته از طرح پژوهشی می‌باشد که با حمایت مالی دانشگاه محقق اردبیلی انجام شده است. از مسئولین محترم بیمارستان‌های روانپزشکی ایشاره اردبیل و نیز از کلیه بیماران محترمی که در این پژوهش شرکت نموده و با همکاری صادقانهٔ خود زمینه را برای نتیجه‌گیری دقیق مهیا نمودند، قدردانی می‌شود.

1. Kamalmanesh A, Maredpour A. Evaluation of posttraumatic stress disorder among war survivors. *Health Res J.* 2017; 2(2): 87-98.

2. American Psychiatric Association. Diagnostic and statistical manual of mental disorders DSM-5. 5th ed. Virginia, United States: American Psychiatric Association. 2013.

3. Seligowski AV, Lee DJ, Bardeen JR, Orcutt HK. Emotion regulation and posttraumatic stress symptoms: A meta-analysis. *Cogn Behav Ther.* 2015; 44(2): 87-102.

4. Tull MT, Gratz KL, McDermott MJ, Bordieri MJ, Daughters SB, Lejuez CW. The role of emotion regulation difficulties in the relation between PTSD symptoms and the learned association between trauma-related and cocaine cues. *Subst Use Misuse.* 2016; 51(10): 1318-29.

5. Tull MT, Barrett HM, McMillan ES, Roemer L. A preliminary investigation of relationship between emotion regulation difficulties and posttraumatic stress symptoms. *Behav Ther.* 2007; 38(3): 303-13.

6. Foa EB, Kozak MJ. Emotional processing of fear: Exposure to corrective information. *Psychol Bull.* 2008; 99(1): 20-35.

7. Bardeen JR, Kumpula MJ, Orcutt HK. Emotion

حساس توجه کند و احساس درک شدن به او دست دهد (۱۸). بنابراین، همانطور که ذهنی‌سازی در بطن شناخت اجتماعی است، واضح است که مشکلات در تکانشگری به احتمال زیاد در افرادی با ذهنی‌سازی ضعیف ظاهر می‌شوند که در کنترل کردن فرضیات خود کارشان در مورد دیگران با استفاده از تفکر بازتابی مشکل دارند؛ MBT با آموزش، ظهور مجدد ذهنی‌سازی و یادگیری اجتماعی همراه است. در MBT، درمانگر با توجه به سطح انگیختگی بیمار، بر اساس روش توقف، بازبینی و کاوش باعث بازسازی ذهنی‌سازی شده و زمینه‌ای برای ایجاد ظرفیت ذهنی‌سازی قوی‌تر و انعطاف‌پذیرتر فراهم می‌آورد (۱۸)؛ این انعطاف‌پذیری در ابعاد ذهنی‌سازی، نشان‌دهندهٔ مؤثر بودن آن در کاهش تکانشگری است.

پژوهش حاضر با محدودیت‌هایی روبرو بود؛ از جمله اینکه پژوهش روی جانبازان مبتلا به PTSD بیمارستان روانپزشکی ایشاره اردبیل انجام شد که تعیین نتایج به سایر شهرستان‌ها را با مشکل مواجه می‌کند. از این رو پیشنهاد می‌شود پژوهشی مشابه این پژوهش روی جانبازان مبتلا به PTSD در شهرهای دیگر انجام پذیرد و یافته‌های آن با یافته‌های پژوهش حاضر مقایسه شود. با توجه به پایین بودن حجم جامعه‌آماری، امکان کنترل میزان تحصیلات و همتاسازی گروه‌ها به لحاظ

منابع

regulation difficulties as a prospective predictor of posttraumatic stress symptoms following as mass shooting. *J Anxiety Dis.* 2013; 27(2): 188-96.

8. Ozdamir O, Boysan M, Ozdamir PG, Yilmaz E. Relationships between posttraumatic stress disorder (PTSD), dissociation, quality of life, hopelessness, and suicidal ideation among earthquake survivors. *Psychiatry Res.* 2015; 228(2): 598-605.

9. Sheykhan R, Ghazanfari F, Jadidi F, Adineh M, Sadrmohamadi R. Attachment styles and cognitive emotion regulation strategies as predictor of posttraumatic stress disorder in veterans. *J Mazand Univ Med Sci.* 2016; 26(137): 95-104.

10. Mazloom M, Yaghobi H. Role of emotion regulation and thought control in prediction of post-traumatic stress disorder. *J Clin Psycol.* 2016; 8(4): 1-10.

11. James LM, Strom TQ, Leskela J. Risk-taking behaviors and impulsivity among veterans with and without PTSD and mild TBI. *Mil Med.* 2014; 179(4): 357-63.

12. Basharpour S. Personality trait (theory and testing). 1st ed. Tehran: Savalan. 2015.

13. Gullo MJ, Dawe S. Impulsivity and adolescent substance use: Rashly dismissed as “all-bad”?

- Neurosci Biobehav Rev. 2008; 32(8): 1507-18.
14. Netto LR, Pereira JL, Nogueira JF, Cavalcanti-Ribeiro P, Santana RC, Teles CA, et al. Impulsivity is relevant for trauma exposure and PTSD symptoms in a non-clinical population. Psychiatry Res. 2016; 239: 204-11.
 15. Ehring T, Quack D. Emotion regulation difficulties in trauma survivors: The role of trauma type and PTSD symptom severity. Behav Ther. 2010; 41(4): 587-98.
 16. Hafezi F, Khajuni A. The effect of anger management skill training on reduction of impulsive behaviors and anxiety in patients with PTSD. J Soc Psychol. 2012; 5(20): 89-107.
 17. Bjork JM, Burroughs TK, Franke LM, Pickett TC, Johns SE, Moeller FG, et al. Rapid-response impulsivity predicts depression and posttraumatic stress disorder symptomatology at 1-year follow-up in blast-exposed service members. Arch Phys Med Rehabil. 2017; 98(8): 1646-51.
 18. Batman P, Fonagy P. Mentalization-based treatment for personality disorders. 1st ed. United Kingdom: Oxford University Press. 2016.
 19. Fonagy P, Target M. The mentalization-focused approach to self-pathology. J Pers Disord. 2006; 20: 544-76.
 20. Lieberman MD. Social cognitive neuroscience: A review of core processes. Annu Rev Psychol. 2007; 58: 259-89.
 21. Oliveira CD, Rahoui H, Smadja M, Gorsane MA, Louppe F. Mentalization based treatment and borderline personality disorder. L'Encéphale. 2016; 43(4): 340-5.
 22. Allen JG. Restoring mentalizing in attachment relationships: Treating trauma with plain old therapy. Washington, DC: American Psychiatric Press. 2012.
 23. Ferrajão PC, Aragão Oliveira R. Portuguese war

- veterans: Moral injury and factors related to recovery from PTSD. Qual Health Res. 2016; 26(2): 204-14.
24. Bateman AW, Fonagy P. Handbook of metallizing in mental health practice. Washington, DC: American Psychiatric Publishing. 2012; p. 419-444.
 25. Palgi SH, Palgi Y, Ben-Ezra M, Shrira A. "I will fear no evil, for I am with me": Mentalization-oriented intervention with PTSD patients. A case study. J Contemp Psychother. 2014; 44(3): 173-82.
 26. Weathers FW, Keane TM, Davidson JR. Clinician administered PTSD scale: A review of the first ten years of research. Depress Anxiety. 2001; 13(3): 132-56.
 27. Goodarzi MA. Reliability and validity of post-traumatic stress disorder Mississippi scale. J Psychol. 2003; 7(2): 135-78.
 28. Gratz KL, Roemer L. Multidimensional assessment of emotion regulation a dysregulation: development, factor structure, and initial validation of the difficulties in emotion regulation scale. J Psychopathol Behav Assess. 2008; 30(4): 315-9.
 29. Asgari P, Pasha G, Aminian M. The relationship emotional regulation, life events and body image with eating disorder in women. Andisheh va Raftar. 2009; 4(13): 65-78.
 30. Barratt ES, Stanford MS, Kent TA, Felthous A. Neuropsychological and cognitive psychophysiological substrates of impulsive aggression. Biol Psychiatry. 1997; 41(10): 1045-61.
 31. Patton JH, Stanford MS, Barratt ES. Factor structure of the Barratt impulsiveness scale. J Clin Psychol. 1995; 51(6): 768-74.
 32. Javid M, Mohammadi N, Rahim CH. Psychometric properties of an Iranian version of the Barratt impulsiveness scale-11 (BIS-11). J Manage Syst. 2012; (8): 23-34.